

Open News 6

DENNÍ ZPRAVODAJ OPEN AIR PROGRAMU MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU
DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ HRADEC KRÁLOVÉ

ZAHRÁDKA POD STANEM

Je polovina týdne a vy jste za polovinou festivalu, u kterého jste určitě už zjistili jeho kouzla. Hrát „Open Air“ má ovšem svá úskalí, a když se rozprší, nepomůže vám ani odvážný ansámbl. Pomůže ovšem připravená produkce, která představení přesune jinam, do sucha. To se stalo i v případě Zahradky v podání studentů 2. ročníku katedry nonverbálního divadla HAMU v podání Števa Čapka, která měla zakořenit v Žižkovských sadech, ale byla přesazena do Divadelního stanu. To se vám hned změní atmosféra a genius loci, ale to je jedno ze zmíněných kouzel festivalu. Komorní psychologické hry se hrají na vzduchu a non-verbální trávník o sprostónárodním sportu alkoholu-pití je nahrazen praktikáblý. Nepovím vám sice, jak by představení vypadalo na čerstvém vzduchu, ale za sebe mohu říct, že bohatě fungovalo i takto. Na scéně vidíme tzv. pivní sety, tedy dvě lavičky a stůl s železnými podpěrami, které jsou sice nevzhledné, ale dají se snadno složit, a 6 klaunů (nebo na ně studující). Sety známe ze všech možných festivalů a zahrádek. Studenti z HAMU tyto rekvizity využili k tématu popíjení alkoholu, když to nazvu eufemisticky. Tématizují tekutinu, která nás Čechy provází od malička až do stáří, ať už jsme ti malí, na které se připijí, nebo ti, co si po několikanásobném připíjení připadají dospělí. Inscenace si se šaškovským, černým humorem hraje s tím, že připíjením „na zdraví!“ se často spíš jen zasazujeme o to, abychom o něj přišli. Autor této reflexe není velkým znalcem nonverbálního divadla, ale má dojem, že témata při svých prostředcích využili šikovně. Ať už se jedná o ekvilibristiku s výše zmíněnými pivními sety, klaunskými nosy a žízlivými skleničkami, nebo odhalenou noční košilkou jedné z ženských protagonistek. Při své vtípné výpovědi doby alkoholické stačili studenti HAMU pobavit i děti a přitom neztratit úroveň inscenace. Jednou z vrcholných scén je ta, kdy se složený stůl stane rakví při řádně patetickém pohřbu a dokončí se kruh onoho „Na zdraví!“ Což zní pesimisticky, ale nenechte se mýlit, máme pivot! Ať jsou všichni vnímaví diváci zdraví.

-jir-

KOMUNIKACE JAKO CESTA KE VZNIKU UNIKÁTNÍHO PŘEDSTAVENÍ

Divadelní soubor **Off Národ** z Prahy přijel do Hradce na Open Air Program s inscenací *Hachiko*. Soubor sám se hlásí k experimentální tvorbě, které pod vedením režisérky Loly Lolyové tvoří site-specific projekty se zaměřením na sdílené divadlo a work in progress. V představení *Hachiko*, vycházející z japonské kultury a pověstí, jsou tyto

tři termíny spojeny s přirozeností a humorem, který místy až mrazí. Tedy, ne tři termíny, ale kvůli deštivému počasí jen dva. Site-specific, které se původně mělo odehrávat na Malém náměstí bylo, jak diváci vědí, přesunuto do Hudebního stanu. Ovšem další dva prvky byly v představení patrné. Režisérka Lolyová vstupovala do jednání s praktickými připomínkami na herce, ti se oblékali a líčili před diváky (ve vsí přirozenosti, která nespádala do času dějového, nýbrž diváckého). Tyto úkony vytvářely během představení atmosféru, která divákovi zvyklého na činoherní divadlo byla naprosto neznámá, byť ne nepřijemná. Atmosféricky docházelo k hluboce propojené komunikaci mezi diváky a herci. Toto „propojení“ přiznávalo existenci divadelní fikce, ale ne jako je tomu u divadla na divadle, kde je divadelní akce často také nazkoušená. Využívání work in progress v *Hachiko* spočívá v mnohem přirozenější komunikaci jednak, jak jsem již zmínila, mezi diváky a herci, ale i mezi herci navzájem. Kromě vyjmenovaných situací jsme mohli být svědky toho, že herci improvizovali, aniž by se odklonili od předem určeného tématu. A právě zde se work in progress v *Hachiko* dotýká sdíleného divadla, které je mimo samotný tvůrčí proces, kdy je inscenace tvořena všemi, kteří se podílejí na představení, vázaného právě s diváky, jakožto nedílnou součástí vzniku originálního a unikátního představení. Při představení *Hachiko* tohle vše fungovalo. Vznikaly jemné niance v komunikaci mezi diváky, herci a režisérkou, které jsou možná těžko hmatatelné, nýbrž jsou obrovským hybatelem při vzniku divadelní komunikace a její atmosféry.

-ter-

POHYB SPOČÍVÁ V NEHYBNOSTI

Zapříčiněním počasí mělo představení *BŮH je DJ* téměř půlhodinové zpoždění, ovšem někteří diváci byli ochotni stát ve frontě přes pětáctýřicet minut. Divadelní stan zcela vyčerpal svou kapacitu a soubor **Divadla Petra Mankoveckého** s milým pobavením svolil, abych následující rozhovor přepsal do českého jazyka. Výpověď režiséra, dívky, která je charakterizována jako Ona, a jejího partnera charakterizovaného jako On, vychází z programu inscenace, na kterou čtenáře tímto odkazuji.

Mohl byste se čtenářům představit?

Režisér: Divadlo Petra Mankoveckého je divadlo založené absolventy herectví Bratislavské divadelní školy ročníku 2015. Zakládá se tedy na chuti pokračovat pospolu jako ročník i po skončení studia. Zvali jsme režiséry a osobnosti, u kterých jsme si mysleli, že by s námi chtěli pracovat, což však není případ představení *Bůh je DJ*, neboť já jsem ze stejného hereckého ročníku, ze kterého jsou kolegové. Chtěli jsme v rámci naší generace otevřít otázku, zda chceme zůstat uzavřeni v prostoru virtuální reality, či ji chceme nějakým způsobem překročit.

Otázka reality show a ztráta intimity je pro dnešního divadelního diváka již známou až zastaralou otázkou, na jakém základě si myslíte, že vaše inscenace tuto tradici překračuje?

Režisér: To podstatné právě spočívá v tom, že se nic nepřekračuje. Problém naší generace podle nás spočívá v tom, že žijeme tím, abychom veřejně prezentovali podobu našeho života, ale ten vnitřní život je stále tradiční v tom slova smyslu, že je až zanedbávaný. Stáváme se povrchní v otázce vztahu.

Bůh je DJ evokuje hudbu a spousta diváků odcházela z představení zklamaná, že právě ta hudba se projevila pouze jako vedlejší symptom... Diváci zřejmě tedy očekávali více tu diskotéku. A já se ptám, jak moc vaše inscenace si hraje s tímto očekáváním publika.

Režisér: Ano, i to, že jsme šli s hudbou ven a ta forma té show, právě funguje tak, že tato vnější podoba promlouvá skrze vnitřní, intimní zpověď postav, která je velice komplikovaná. Ale ano, název je hlavně lákadlo, které právě představení transformuje v zjištění, že onen šovinismus je kritizován skrze intimní výpovědi těch, kteří o sobě takto vypovídají. Autentičnost, že pár, který hraje pár, řeší tyto problémy, je právě tou kotvou, která prolíná inscenaci s realitou.

Inscenace prezentuje dítě jako světlo v nákupním košíku. Konec je velice pesimistický, neboť světlo zhasne a virtuální vnímání světa zamezuje reálnému životu - zrození nového života, narození dítěte. Jste generace třicátníků, kteří současně řeší téma rodiny, mateřství. Mohla byste říci v čem vám toto připadá toliko do nebe volající?

Ona: Právě to, že člověk raději miluje v rámci svého „virtuálního“ vztahu namísto toho reálného, se ukazuje v onom depresivním konci. Ona raději pro svou jistotu, pro svůj virtuální vztah, ve kterém touží po dítěti, odmítne skutečnost, ve které by opravdu dítě mít mohla. A právě to, že Ona je ochotná pro svůj virtuální vztah zlikvidovat vlastní dítě, je tím, co mně připadá strašlivé.

Téma kdy kdo koho svádí a kdo je kým sváděn je dnes už passé. Nač zas a znova to podstupovat?

On: Naše generace funguje v tom, že mladí nás ještě neberou a starší nás ještě nerespektují. My jsme pár, který představuje pár, a právě v tom je text inspirující, neboť když jsme začínali v tom, že text nefunguje jenom na rovině live streamu, ale v tom, že naše generace musí říct něco víc. A ta otázka, co je realita a co je fikce nám připadala, že je stále hranicí toho, co je potřeba překročit.

Ona: Důležité je to, že publikum v Čechách vnímá jako humorné to, co pro nás působí velice vyprázdněné. Dva ztroskotanci, kteří se drží pouze sebe sama, jsou vlastně tragédií. Pro vás působili jako komedie, což je do nebe volající zajímavostí. My jako pár jsme někdy nevěděli, zda se hádáme jako partneři či jako divadelní postavy a v tom se nám humor na rtech vytrácel. A tak jsme zjistili, že velice podstatná je pro nás improvizace.

-vac-

„BLUDIŠTĚ JE ROZHODNĚ TĚMA KAŽDÉHO ČLOVĚKA“

Včera jsme měli možnost shlédnout představení básníka Tomáše Jirečka a storytellera Martina Haka nazvané **bludištěM**. Po jeho skončení mi tito dva sympatičtí pánové vstřícně odpověděli na pár otázek. Já jim děkuji za příjemně strávených pár minut v již prosluněném parku.

Jak představení bludištěM vzniklo?

M.H.: My jsme se s Tomem sešli a řekli si, že spolu chceme něco dělat. A jak jsme si byli sympatičtí a vyprávění a improvizace patří dohromady, tak jsem začali tvořit, protože jsem dva chlapi na mužské téma.

Kostru představení utváří diváci, kteří určují, jaké charaktery budou hlavní postavy a kde se bude děj odehrávat. S jakou nejbizarnější dvojicí nebo místem jste se museli poprat?

T.J.: Nutno říci, že dnes to byli první dva muži, kteří spatřili světlo světa. M.H.: My jsme si na zkouškách vymýšleli svoje různé bizarnosti, abychom si rozšířili škálu.

A jak jste spokojeni s tím, co diváci vybrali? Myslíte si, že je opravdu reálné, aby se lidé jako Tonda a Václav potkali? (Tonda, stydlivý knihomol mající problémy s navazováním vztahů, potká v knihovně Václava, sportovně založeného Don Juana s dyslexií, pozn. red.)

M.H.: Myslím, že ano, ale bylo to v něčem velmi kuriózní. T.J.: Pro mě to možná bylo kuriózní v tom místě. Protože si myslím, že Tvoje postava by do knihovny nepáchla. Tak v tomto to trochu drhlo, ale jinak si myslím, že to setkání by mohlo být v něčem reálné. Ale ve své podstatě to, že nějaký kluk má problém sehnat holku a jinému to jde lusknutím prstu, tak to si myslím, že se stává.

Vy jste to podali tak, že jeden druhému pomáhá. Mně to přijde jako spíše ženská záležitost například psaní zpráv za někoho jiného. Dělalí to ve skutečnosti opravdu i muži?

M.H.: Ano, když si jeden z druhého dělá srandu. Není to úplně vážná věc.

Bloudili jste někdy v životě? Třeba ve vztazích?

Oba: Každopádně. T.J.: Proto to i vznikalo, že i my si přijdeme hodně často v nějakém bludišti a vlastně ta otázka kardinální zněla, jak se to děje, že pořád my někde bloudíme a nebo potkáváme lidi, kteří bloudí. A tohle nám přijde jako jedna nabídka toho, kudy vlézt do této tematiky. M.H.: Bludiště je rozhodně téma každého člověka, nejen muže, ale i žen. A je to velká metafora, na které se dá ukazovat mnoho věcí. Je to téma, které žije mimo jeviště s námi.

Myslíte si, že ten výsledek, jak na vztahy polížejí muži bude více rezonovat u ženského publika či mužského? Kdo si z toho víc vezme?

T.J.: To nám řekněte. (smích)

Já jsem přemýšlela nad tím, jestli přijde pochopení od mužů a nebo jestli přijde prozření u žen, že i muži tápají a ty vztahy řeší.

M.H.: Já mám takovou soukromou teorii a to, že ženy budou jemně kývat hlavou a muži budou občas hledět do země. Málokdy se stane situace, kdy si muži začnou povídat o něčem, co má váhu. To už musí být velcí přátelé. Zatímco ženy, ze zkušenosti víme, že si stačí dát jedno kafe otevřít téma a další čtyři jsou na světě.

-hen-

JAK SE K VÁM BARMANŮM CHOVAJÍ FESTIVALOVÍ ZÁKAZNÍCI

Divky od stánku s vínem v překrásných kalíšcích: Zákazníci jsou slušní. Je jich hodně a chodí k nám mladí i starší generace.

Excellent stánek: Většinou jsou tady kamarádi, ale všichni jsou příjemní a pokud se řeší nějaký problém, tak se vyřeší profesionálně.

Vinotéka Mazlík: K večeru jsou přiopilejší a nerespektují zákaz opírání se o stan, ale vesměs jsou zdvořilí.

PROGRAM | 28. 6. 2017

10:00-13:00

13:30-20:00 Velké náměstí | Kavárna POTMĚ | Světluška |
Nadační fond Českého rozhlasu

15:00-19:00 Žižkovy sady | Pohoda na Open Air Programu 2017 |
Prostor Pro o. p. s., Hradec Králové

15:00-21:00 Žižkovy sady | Benefiční prodej omalovaných kamínků
od dětí a seniorů

15:00 Šapitó Q10 | Houpací pohádky | 45' | Studio Damúza, Praha

16:00 Divadelní stan | Momotaró | 35' | Studio DAMÚZA, Praha

17:30 Atrium Radnice | Mezi námi | Zwischen uns | 35' |
Jablonné divadlo, Jablonné v Podještědí

18:00 Malé náměstí | Ghana zrána | 45' | TANEC PRAHA: Ghana Dance
Ensemble &; Monika Rebcová a kol., Praha, Accra

18:00 Autobuf | Komu zvoní Hana | 90' | Divadlo D21, Praha

18:30 Městská hudební síň | OZVĚNA NA na na na | 60' |

20 000 židů pod mořem, Praha

18:40 Kavčák stage | Tereza kradla (Rock) | 80' - koncert

19:00 Šapitó Žižka | Bílá stopa | 70' | Divadelní skupina
Michala Rejžo Pavlíka, z.s., Praha

20:00 Divadelní stan | Slzy ošlehaných mužů | 80' | Vosto5, Praha

20:30 Kavčák galerie | Dušan Čičman, Petra Marková (Irská hudba) |
90' - koncert

21:30 Šapitó Q10 | Eliáš Jeřábek a lby | 60' - koncert

20:40 Šapitó Žižka | Suchý čtení, mokry sny | 50' | Suchaři, Pardubice

21:00 Městská hudební síň | Žitkovské bohyně | 120' |

Divadlo Jesličky Josefa Tejkla, Hradec Králové

21:00 Jižní terasy | Školní výlet | 20' | Václav Bartoš, Hradec Králové

21:30 Hudební stan | Jahodové děti | 60' | Športniki - divadelní koncert

21:30 Autobuf | Unhappy Happy | 65' | Divadlo Bufet, Praha

22:15 Atrium Radnice | To si viděl | 25' | Inverze, Most

23:00 Hudební stan | Vertigo DJs - party

23:00 Autobuf | 1. česká škrabárna | 120' | Divadlo Bufet, Praha

23:00 Šapitó Q10 | CIRCUS BROTHERS | 60' - koncert

00:00 Šapitó Q10 | DJ ILAJA - 60'

PROGRAM | 29. 6. 2017

7:15-8:30

Šapitó Žižka | Dynamická meditace | Ivana Krahulcová

10:00-13:00

13:30-20:00 | Velké náměstí | Kavárna POTMĚ | Světluška |
Nadační fond Českého rozhlasu

15:00-18:30 Kavčí plácek | Salinger | Salinger z. s., Hradec Králové

15:00-19:00 Žižkovy sady | Pohoda na Open Air Programu 2017 |
Prostor Pro o. p. s., Hradec Králové

15:00-21:00 Žižkovy sady | Benefiční prodej omalovaných kamínků
od dětí a seniorů

17:30 Žižkovy sady | Kamínek od Blanky Matragi, Lenny, Evy Holubové
či Radka Jaroš - Benefiční aukce kamínků

16:00 Divadelní stan | Hlupáci z Chelmu | 35' | Studio DAMÚZA, Praha

16:30 Žižkovy sady | Sukňový rituál | Veronika Bromová - performance

17:00 Šapitó Žižka | Zadlužená princezna | 50' | Divadelní soubor Lúza

17:30 Městská hudební síň | Město, které mám tak rád | 30' |

Divadelní soubor SLUNOVRAT, Hradec Králové

17:30 Žižkovy sady | Capoeira | 60' | tradiční exhibice brazilského
bojověakrobatického umění

18:00 Malé náměstí | Král Karel - „král ze zlaté kolébky“ | 45' |
Toy Machine, Praha

18:00 Kavčák galerie | Pepek a Námořník (Underground Alternativa) |
90' - koncert

18:30 Atrium Radnice | Tucet + Mi Martef klezmer band | 180' |

Vladimir Benderski, Mi Martef, Karlovy Vary, Plzeň

19:00 Divadelní stan | STAND*ARTNÍ KABARET | 60' | Vosto5, Praha

19:30 Velké náměstí | 2+1 Jam Band | 60' - koncert

20:00 Šapitó Žižka | Něco světu dokázat | 30' | Anna Došima, Praha

20:00 Kavčák stage | Nikola Tesla (Energický Rock) | 45' - koncert

21:00 Městská hudební síň (kaple) | DNĚ | 45' - koncert

21:00 Kavčák stage | Vendeta (Rock) | 90' - koncert

21:30 Autobuf | Unhappy Happy | 65' | Divadlo Bufet, Praha

22:00 Hudební stan | Excelent Dance Night | - party

22:15 Atrium Radnice | Kdes holubičko lítala? | 30' | JaKKdo, Jaroměř

22:15 Městská hudební síň | Ifigenie v Aulidě | 55' | Nabalkoně, Olomouc

22:15 Gočárovo schodiště | Ještě jeden příběh... | 50' |

Divadelní soubor Gympl Brandejs, Brandýs nad Labem

22:30 Šapitó Q10 | CIMBÁL CIRQUE | 120' | hradecká cimbálová muzika
v Šapitó Q10

00:30 Šapitó Q10 | PÁLENKOVÉ VESELÍ

Open News, denní zpravodaj Open Air Programu Hradec Králové 2017.

Šéfredaktorka: Henrietta Ctiborová (hen), Redakce: Tereza Pichová (ter), Jiří Žák (jir), Václav Alexa (vac), Korektura: Henrietta Ctiborová, Kontakt: henula@seznam.cz

Foto: Zuzana Průchová, Lukáš Veselý, David Havel, Anna Turková, Anna Stránská, Anna Bartolotti, Grafická úprava: Simona Vaškovicová.

www.openairprogram.cz, | facebook.com/OpenAirProgramHK, | Instagram @openairprogram